

USKUJA

THE CHRISTIANS

AUTOR **LUCAS HNATH**
INGLISE KEELEST TÖLKINUD **ROOS LISETTE PARMAS**

Näidendi tellis Humana Festival of New American Plays,
mida korraldas Actors Theatre of Louisville.
Esietendus toimus 2014. aasta festivalil.

New Yorgi esietendus toimus 2015. aastal,
lavastuse tõi välja Playwrights Horizons, Inc., New York City.

Teose esitusõigusi vahendab Eesti Teatri Agentuur.

Kavalehe koostas Triin Sinissaar.

Kujundus Unt/Tammik ja Katre Rohumaa.

Kujunduses on kasutatud fotosid proovidest ja
lavastuse plakatipilti, fotode autor Siim Vahur.

Paber: sisu 100g Pergraphica Rough Natural (IGEPA),
kaaned 300g Keaykolour Holly.

OSADES

LAVASTAJA **MÄRT PIUS**
KUNSTNIK **KAIA TUNGAL**
VALGUSKUNSTNIK **EMIL KALLAS**
HELILOOJA **ANDRES KÖPPER / NOËP**
KOORIJUHT **ODE PÜRG**
ABIDIRIGENT **DANNY ZHIZHONG XIE**
KAASTEDEV **SEGA KOOR HUIK!**

ETENDUSE JUHT **JOHANNA LIIV**

PAUL, PASTOR **ALO KÕRVE**
TEMA NAIN ELIZABETH **KÜLLI TEETAMM**
ABIPASTOR ELIAS **SIMO ANDRE KADASTU**
KOGUDUSEVANEM **ALLAN NOORMETS**
KOGUDUSE LIIGE JANE **URSULA RATASEPP**

Trupp tänab: Anna Mazurtšak, Roland Karo, Tauri
Tõlpt, Pärt Uusberg, Tõnu Kõrvits, Kaarel B. Väljamäe,
Annika Laats

Esietendus 13. detsembril 2025 Taevasaalis
Etendus on ühes vaatuses.

Lavastuses kõlavad laulud:

Eesti vaimuliku rahvaviisi seade, seadnud Pärt Uusberg
„Et kiitke Jumalat, kes on nii helde“

Tõnu Kõrvits / Saalomoni ülemlaul (Vello Salo tõlge)
„Arm ja surm“

Tõnu Kõrvits / Saalomoni ülemlaul (Vello Salo tõlge)
„Ütle sina“

Pärt Uusberg / Ernst Enno
„Siis vaikivad kõik mõtted“

LUCAS HNATH

Lucas Hnath on ameerika näitekirjanik ja õppejõud. Ta on pälvinud mitmeid mainekaid dramaturgiapreemiaid nagu Obie auhind ehk *off-Broadway Theatre Award*, *Outer Critics Circle Award*, *Whiting Award* ja Steinbergi näidendipreemia.

Hnath kasvas üles Florida osariigis asuvas Orlando linnas. 1997. aastal kolis ta New Yorki ja alustas õpin-guid meditsiiniteaduskonna ettevalmistuskursusel, kuid otsustas siis suunamuutuse kasuks ja lõpetas hoopis näidendikirjutamise eriala New Yorgi Ülikooli kolledžis Tisch School of the Arts, pälvides 2002. aastal magistri-kraadi. Pärast ülikooli lõppu teenis Hnath leiba töotus-kindlusjuhtumitega tegeleva õigusbüroo ametnikuna ja õhtuti, tööpäeva lõppedes, jäi kontorisse näidendeid kirjutama.

Viimaks torkas üks tema lühinäidenditest silma Actors Theatre of Louisville'i dramaturgile Sarah Lunniele. Actors Theatre of Louisville paistis aastakümneid silma pühendumisega uue ameerika näitekirjanduse aren-damisele, nende korraldatud Humana Festival of New American Plays, mis toimus regulaarselt aastatel 1976–2021, andis tuule tiibadesse paljudele tänapäeva amee-rika näitekirjanikele. 2010. aastal esietendus Actors Theatre'is tudengilavastusena Hnathi lühinäidend „The Courtship of Anna Nicole Smith“ („Anna Nicole Smithi armuelu“). Ta loobus ametnikutööst ning jätkates

Foto: The Tony Awards 2017

koostööd Actors Theatre of Louisville'iga alustas 2011 seitsmeaastast loomeresidentuuri New Yorgi dramaturgiakeskuses New Dramatists.

2012. aastal tegi Hnath Louisville'is oma professio-naalse debüüdi juba Humana Festivali põhiprogrammi raames näidendiga „Death Tax“ („Surmamaks“) ning võitis Steinbergi nimelise Ameerika Teatrikriitikute Assotsiatsiooni Uue Näidendi Auhinna. Pärast seda sai tema näitekirjanikukarjäär tõeliselt hoo sisse. 2013. aastal esietendusid Washingtoni Studio Theatre'is

sportlaste dopinguprobleemidest rääkiv „Red Speedo“ (Eestis tuntud pealkirja all „Ujuja“), Manhattani teatris Soho Rep näidend „A Public Reading of an Unproduced Screenplay About the Death of Walt Disney“ („Walt Disney surmast jutustava lavastamata stsenaariumi avalik lugemine“) ja New Yorgi Ensemble Studio Theatre'is noorest Isaac Newtonist jutustav „Isaac's Eye“ („Isaaci silm“).

2014. aasta Humana Festivalil esietendus Hnathilt spetsiaalselt tellitud näidend „The Christians“ („Kristlased“, Linnateatris pealkirjaga „Uskuja“), mille tõi välja Actors Theatre'i kunstiline juht Les Waters. Hnath, kelle ema on kirikuõpetaja ning kes ise osales kogu oma lapsepõlve ja nooruse evangeelse megakiriku teenistustel, ütles esmalavastuse eel: „Kui Les Waters minult uue näidendi tellis, tundus mulle, et ma peaksin kirjutama oma kõige ambitsioonikama näitemängu, panema viimase välja. Niisiis kirjutasin „Uskuja“, püüdes läheneda usuteemale ilma irooniata ja kellelegi midagi jutlustamata.“

Pärast Humana Festivali esietendus „Uskuja“ 2015. aastal Les Watersi lavastuses *off-Broadwayl*, teatris Playwrights Horizons, 2016. aastal jõudis see K. Todd Freemani lavastajakäe all Chicago teatrisse Steppenwolf ja 2017. aastal Bill Englishi lavastuses San Francisco Playhouse'i. Näidend oli mitmete mainekate dramaturgiapreemiade nominent ning võitis 2016. aastal silmapaistva uue *off-Broadway* näidendi kategoorias Outer Critics Circle'i auhinna ja samuti Obie auhinna.

2017. aastal jõudis *off-Broadway*le ka „Red Speedo“, tänu Lileana Blain-Cruzi lavastusele New York Theatre Workshopis noppis Hnath veel ühe Obie auhinna. Tallinnas esietendus „Red Speedo“ aastal 2021 – Märtn Piusi lavastus, mis valmis SKENE Katus Kunstile alt Sakala 3 teatrimajas, kandis eestikeelset pealkirja „Ujuja“.

„Ujuja“. SKENE Katus Kunstile, esietendus 18. juulil 2021 Sakala 3 teatrimajas. Lavastaja Märtn Pius, kunstnik Kristjan Suits, tõlkija Paavo Piik. Osades: Tõnis Niinemets (fotol paremal), Uku Uusberg, Steffi Pähn, Alo Kõrve (fotol vasakul). Foto Siim Vahur.

Eesti lavalaudadel on mängitud ka Hnathi 2017. aastal Broadwayl esietendunud ja Tony auhinnale kandideerinud näidendit „Nukumaja, osa 2“. Mehis Pihla lavastus tuli välja Eesti Draamateatri väikeses saalis 2019. aastal. „Nukumaja, osa 2“ on mõtteline järg Henrik Ibseni maailmaklassikasse kuuluvale näidendile „Nukumaja“.

Hnathi järgmiste näidendite hulka kuulusid Broadwayl esietendunud „Hillary ja Clinton“ (John Golden Theatre, 2019) ja Los Angeleses välja toodud „Dana H.“ (Kirk Douglas Theatre, 2019) ning „A Simulacrum“ (Center Theatre Group, 2023).

Lucas Hnath on tegutsenud elu jooksul korduvalt ka õppejõuna ning hetkel õpetab näidendikirjutamist New Yorgi Ülikooli Tish School of the Arts'is.

NÄITEKIRJANIKU VAATEPUNKT: „USKUJA“

ILMUNUD 30. JUUNIL 2015
LEHEL PLAYWRIGHTSHORIZONS.ORG

Kui ma noorem olin, pidi minust saama jutlustaja, aga ma jõudsin arusaamisele, et see on liiga suur vastutus. Ma ei tahtnud teiste inimeste hingede pärast muretseda. Vahetasin eriala ja alustasin meditsiiniõpingutega. Ma ei tahtnud teiste inimeste kehade pärast muretseda. Niisiis vahetasin eriala ja hakkasin näidendeid kirjutama.

Ootus, et minust saab jutlustaja, ei tekkinud tühja koha pealt. Ma kasvasin kirikutes üles. Mu ema õppis vaimulik seminaris, kui ma põhikoolis käisin. Suvekuudel istusin tema kõrval loengutes. Õppisin natuke kreeka keelt, natuke heebrea keelt. Lugesin raamatuid asjadest nagu hermeneutika¹. Midagi sain ma sealt aru. Mõne asja kohta teesklesin, et sain aru.

Seminaris õpid sa väga palju tõlkimise kohta. Sa saad teada, et ühte sõna on võimalik tõlkida mitmel erineval viisil. Ja hakkad aru saama, kui palju sõnu on piiblis, mida võib tõlkida nii- või naamoodi. Piibli tõlgendamine toob endaga väga palju vastutust kaasa. Üks keskkooliaegne sõber, kellest sai pastor, ütles mulle

¹ Vanade tekstide, kunstiteoste jm tõlgendamise õpetus.

hiljuti, et pastorid peavad olema väga ettevaatlikud, et nad ei hakkaks evangeeliumit oma näo järgi ümber kujundama.

Aga minu küsimus oli: „Kuidas meil oleks üldse võimalik seda vältida?“

Mõned aastad õpetasin New Yorgi Ülikoolis teksti-analüüsi. Lasin üliõpilastel lugeda keerulisi tekste sellistelt tüüpidelt nagu Barthes, Berger või Sontag. Palusin neil lihtsalt lugeda ja püüda aru saada, mida need kirjanikud öelda tahtsid.

Mind vapustas, kui sageli need tudengid projitseerisid iseennast meie käsitletavate esseede tähendusse. Üliõpilased üritasid nii innukalt leida „isiklikku sidet“ nende tekstidega, et seda tehes väänasid autori sõnu, väljendades midagi, mida autor tegelikult ei mõelnud.

See väljend „isiklik side“. See viitab, et miski on meile mõistetav, sest see on „nagu mina“. Aga kuidas on lood nende asjadega, mis pole mitte ühestki otsast „nagu mina“? Näib, et meie kogemus piirab niivõrd meie kujutlusvõimet, et hakkad mõtlema, kas on üldse võimalik mõista midagi, mis asub väljaspool meie isiklikku kogemust.

Selle tekstianalüüsi kursuse peamiseks ülesandeks kujunes suuresti tudengite julgustamine, et nad lepliksid sellega, kui nad aru ei saa. Oma pakilises tungis mõista takistame ise oma võimet näha midagi sellisena, nagu see on.

Ma tajun seda tunge mõista, kui inimesed küsivad minult seoses „Kristlastega“, mida mina isiklikult usun. Ma keeldun sellele küsimusele vastamast. Ma ei varja tingimata oma uskumusi (kuigi ma leian mingis mõttes, et püüe oma uskumusi sõnadesse panna toob alati kaasa nende uskumuste väärtõlgenduse; ma suhtun sõnadesse suure umbusuga), aga ma kahtlustan, et sellele küsimusele vastamine kahandab mingil viisil näidendi mõju.

Samuti tajun ma seda siis, kui minult küsitakse, kas näidend põhineb ühel või teisel jutlustajal. (Vastus on alati ei. See põhineb paljudel jutlustajatel ja paljudel inimestel, kes ei ole jutlustajad, kõik on kokku blenderdatud.)

Ma hooman sedasorti küsimuste taga tahtmist midagi ära seletada. Ma hooman tahtmist panna paika üksainus selge lähtepunkt. Ja kuigi „Kristlaste“ süžee pole sugugi mitmemõtteline, on see näidend üks vastandlike argumentide rida. Mitte ükski argument ei „võida“. Mingit lõplikku lahendust ei ole.

See ilmselge lahenduse puudumine võib olla ebamugav, ärritav. Aga kõvasti harjutades võime samuti õppida sellest ärritusest rõõmu tundma.

Ja võib-olla tuleb selle ärrituse käigus nähtavale midagi keerulisemat ja tõelisemat.

Ma mõtlen tagasi sellele väga lühikesele ajale, mille ma veetsin meditsiiniteaduskonna ettevalmistuskursusel. Mõtlen füüsikaloengutele, kus ma käisin. Mõtlen ühele pildile loengumaterjalides. Mõtlen sellele pildile sageli.

Pildil on kujutatud väga väikest osakest. Ainus võimalus seda osakest näha on põrgatada seda paljude teiste osakestega paljude erinevate nurkade alt. (Ma püüdsin seda pilti internetist leida. Ei leidnud. Ma mäletan, et oli selline asi, aga võib-olla ma mõtlesin selle välja.)

Aga mis ma tahan öelda, on see. See on midagi, mida ma usun:

Kirik on koht, kuhu inimesed lähevad, et näha midagi, mida on väga raske näha. Koht, kus nähtamatu muutub – vähemalt korra – nähtavaks.

Teater võib olla samuti selline koht.

LUCAS HNATH
NÄITEKIRJANIK

„USKUJA“ KUI LÕHENEMISE ANATOOMIA

Suurem osa ameerika evangeelsete kirikute jumala-teenistusi on üles ehitatud monoloogidele, nagu Hnathi näitemäng, andes seega juba eos pastorile omamoodi poliitilise kõnemehe rolli. Tema häält võimendab omakorda kiriku hierarhiline juhtkond. Eesmärgiks on kutsuda kiriku juurde nii palju koguduseliikmeid kui võimalik. Suurte kirikutega käivad sageli kaasa suured võlad või vastupidi, sissetulekud, samuti võimuvõitlus. Ning kahtlemata ka siiras vaidlus doktriiniliste küsimuste üle.

Lucas Hnath on kinnitanud, et pastor Pauli tegelaskuju aluseks ei ole olnud üks kindel isik ega „Uskuja“ süžee tõukunud konkreetsest sündmusest, vaid sedalaadi lõhestumisi on kirikutes mitmeid ette tulnud. Üks näide on kirikuõpetaja ja gospelmuusik Carlton Pearson. 1990ndatel oli ta Tulas asuva Kõrgemate Dimensioonide Evangeelse Keskuse, hilisema nimega Kõrgemate Dimensioonide Perekiriku pastor. Tolles kirikus käis tippaegadel korraga üle 6000 inimese. Pärast seda, kui ta teatas, et usub üldeldisesse lepitusse, ehk sellesse, et Jumal päästab lõpuks kõigi inimeste hinged, kuulutasid kaaslased ta 2004. aastal ketseriks ja ta kaotas suure osa oma mõjuvõimust.

2015. aasta intervjuus Steve Cossonile², mis toimus pärast Les Watersi lavastuse valmimist Humana Festivalil, kinnitas Lucas Hnath: „Näidend ei põhine üldse sellel, kuigi ma uurisin muuhulgas ka Pearsoni juhtumit. Aga oli veel rida teisi asju, mille osas ma samuti uurimistööd tegin, ja Pearsoniga sarnaseid lugusid on juhtunud veel paljude inimestega. Sellised lõhenemised paistavad kirikus toimuvat väga sarnasel viisil. Tõtt-öelda, alles nädalapäevad tagasi, kui ma teatrist läbi astusin, kõnetasid mind üks pastor ja tema abikaasa, et öelda: „Teate, meiega juhtus sama asi. Vaidlus ei käinud põrgu olemasolu kohta, aga meie kirikus toimus ka selline lõhenemine ja kõik kulges täpselt samamoodi.“ Nii et näib, et neis lõhestumistes on oma kindel muster.“

Koguduste lõhkimine ei ole mõistagi ainult Ameerika teema – jättes siinkohal üldse kõrvale suured kiriku-lõhed nagu lääne- ja idakiriku lahknemise 1054. aastal või läänekiriku skisma 14. ja 15. sajandi vahetusel – üks sedalaadi juhtumeid toimus näiteks Inglismaal Arundelis asuva Trinity kogudusekiriku õpetaja George MacDonaldiga, kes asus ametisse aastal 1851. Kaks aastat hiljem tuli tal tagasi astuda, sest ta uskus, et paganatel on ka veel pärast surma võimalus omalaad-ses purgatooriumis ristiusku pöörduda ja lunastust leida ning see pööras koguduse mõjuvõimsad liikmed tema vastu. MacDonald kaotas võimaluse edaspidi kirikuõpetajana tegutseda, kuid temast sai kirjanik, kelle looming inspireeris hiljem autoreid nagu C. S. Lewis ja J. R. R. Tolkien.

² Kättesaadav veebiversioonina leheküljel extendedplay.thecivilians.org.

LAVASTUSMEESKOND

MÄRT PIUS

Märt Pius lõpetas 2012. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunstikooli XXV lennu ja töötab samast aastast Tallinna Linnateatri näitlejana. „Uskuja“ on tema kolmas lavastajatöö. Varem on ta välja toonud Lucas Hnathi „Ujuja“, mis esietendus SKENE Katus Kunstile alt 2021. aastal Sakala 3 teatrimajas, ning Edward Albee näidendi „Merreveade“ Pärnu teatris Endla aastal 2023.

Märt Pius on loonud Linnateatris ligi 30 rolli ning teinud kaasa Von Krahli Teatri, Estonia ja Eesti Draamateatri lavastustes. Samuti on ta osalenud mitmetes teleseriaalides ja -saadetes ning mänginud muuhulgas filmides nagu „Nullpunkt“ (2014), „1944“ (2015), „Sangarid“ (2017), „Eia jõulud Tondikakul“ (2018), „Vaba raha“ (2023) ja „Fränk“ (2025).

KAIA TUNGAL

Filmi- ja teatrikunstnik ning loovjuht Kaia Tungal on saanud hariduse Tallinna Ülikoolis inglise kultuuri ja kirjanduse erialal, täiendades end Taanis düstoopilise kirjanduse vallas, ning Eesti Kunstiakadeemias stseno-graafia erialal ja seejärel magistrikraadi sisearhitektuuris. Neid oskused on ta edaspidises töös ühendanud, luues väga erinevas laadis visuaalseid maailmu filmi-,

reklaami-, lava- ja sisekujunduse vallas. Tungal on töötanud lektorina Eesti Kunstiakadeemias ning aastal 2018 oli ta üks filmi- ja ruumikujundusettevõtte Set Set Studio asutajatest, kus tegutseb siiani.

Teatrimaailmas on Kaia Tungal teinud kujundused nt Saša Pepeljajevi ja Rauno Zubko lavastustele Vanemuises, samuti on ta loonud kujundusi tantsulavastustele, *performance*itele, audiovisuaalsetele projektidele ja festivalidele. Tema filmograafiasse kuulub kokku paarkümmend filmi, näiteks on ta filmide „Fränk“ (2025) ja „Midagi tõelist“ (2026) kunstnik.

EMIL KALLAS

Emil Kallas lõpetas 2014. aastal Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia etenduskunstide osakonna valguskujunduse erialal. Aastatel 2012–2016 alustas ta Linnateatris valgustajana, jätkas 2016–2017 vanemvalgustajana ning on aastast 2022 taas Linnateatri vanemvalgustaja.

Kallas on loonud valguskujunduse ligi kolmekümnele Linnateatri lavastusele ning pälvinud parima lavastust toetava kujunduse kolleegipreemia valguskujunduse eest lavastustele „Melujanu“ ja „Tagasitulek isa juurde“. Samuti on ta teinud valguskunstnikuna koostööd Eesti Noorsooteatri, Musta Kasti, Theatrumi, Rakvere Teatri, Kanuti Gildi Saali ja Vaba Lavaga.

ANDRES KÖPPER / NOËP

Andres Köpper on saanud oma muusikalise baasi Nõmme Muusikakoolis ning õppinud Balti Filmi- ja Meediakoolis filmirežii ja Barcelonas videodisaini. Koolivendadega Gustav Adolphi Gümnaasiumist lõi ta ansambli Meelik, millest hiljem arenes folgimõjutustega *indie*-muusikat viljelev Tenfold Rabbit. Pärast Tenfold Rabbiti laialiminekut aastal 2015 sündis Köpperi tuntuim muusikaprojekt NOËP, mille hittlugude hulgas on näiteks „Move“ (2015), „Rooftop“ (2016) ja „Young Boy“ (2020), samuti oli ta kultuuripealinn Tartu 2024 tunnusloo „Young Blood City“ autor.

Linnateatris on Köpper varem teinud muusikalise kujunduse Priit Piusi lavastusele „Gorge Mastromase rituaalne tapmine“.

ODE PÜRG

Dirigent Ode Pürg on saanud magistrikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiast, õppinud ühe semestri ka Veneetsia Benedetto Marcello nimelises konservatooriumis ja täiendanud end mitmetel rahvusvahelistel meistrikursustel. Pürg tegutseb viie koori peadirigendina – Kammernaiskoor MUUSAD (asutaja), Segakoor HUIK!, Segakoor Vikerlased, Kuusalu Meeskoor ja Tallinna Ühisgümnaasiumi Lastekoor. 2025. aasta laulupeol Iseoma tegi ta naiskooride ees debüüdi laulupeodirigendina.

Kunstilise juhina on ta publiku ette toonud näiteks

vokaalmuusika kava „Tasakaal!“ ja kontserdi „Lauliku kroonimine“ orkestri, solistide ja rahvatantsijatega. Ode Pürg on oma kooridega seni osalenud neljal rahvusvahelisel konkursil, kust on võidetud kuus auhinnalist kohta ja kolm eripreemiat. 2022. aastal pälvis ta Eesti Kooriühingu noore dirigendi preemia ja 2024. aastal Eesti Noorte Koorijuhtide konkursil III koha.

DANNY ZHIZHONG XIE

Danny Zhizhong Xie on Singapurist pärit dirigent ja laulja. Ta on õppinud Stockholmi Kuninglikus Muusikakõrgkoolis ja lõpetas 2025. aastal magistrikraadiga Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia.

Danny Zhizhong Xie on laulnud ja dirigeerinud mitmetes Eesti ja Rootsi tippkoorides, sealhulgas Tallinna Kammerkoor, Segakoor HUIK!, Eric Ericsoni Kammerkoor, Rootsi Raadio Koor, Vokalharmonin ja teised. 2023. aastal pääses Danny viie finalisti hulka Vilniuses toimunud 4. Juozas Naujalyse rahvusvahelisel koordirigeerimise konkursil. Praegu laulab ta Eesti Filharmonia Kammerkooris ning töötab segakoori HUIK! koormeistri ja Avis Animi kaaskoorijuhina.

SEGAKOOR HUIK!

Segakoor HUIK! loodi 2009. aasta septembris Tallinna Vanalinna Hariduskolleegiumi vilistlaste ja tudengite eestvedamisel. Nimi HUIK! on akronüüm fraasist „hääled ulatuvad inimeste kõrvu!“

Täna ühendab koor ligikaudu viiskümmend lauljat eri elualadelt. Koori repertuaar hõlmab nii klassikalisi kui ka nüüdisaegseid teoseid eesti ja maailma heliloojatelt, sealhulgas Cyrillus Kreek, Tõnu Kõrvits, Mart Saar, Veljo Tormis, Johann Sebastian Bach, Gustav Holst, Knut Nystedt, Frank Martin ja Johannes Brahms.

Aastate jooksul on HUIK! edukalt osalenud nii kodumaistel kui ka rahvusvahelistel koorikonkurssidel. Hiljutistest saavutustest väärib esiletõstmist esimene koht Corki rahvusvahelisel koorifestivalil Iirimaal (2023).

Koori debüütalbum „Lembit Veevo“ ilmus 2022. aasta suvel ning pälvis Eesti Kooriühingult tiitli „Aasta kooriplaat 2022“.

Segakoori HUIK! juhatab Ode Pürg, koormeistrina tegutseb Danny Zhizhong Xie ja hääleseadjana Egle Veltmann.

Koori koosseis

Sopranid: Laura Annast, Iris Helena Fjuk, Kärt Glück, Margit Kont, Mari Kõrtsini, Karolin Käärik, Mariann Luhasalu, Triin Mänd, Kristella Nupp, Alise-Valentine Prits, Marilin Puusepp, Kadri Põdra, Eneli Simson, Kadi Tinn, Hanna-Liisa Vilbiks

Aldid: Mai-Liis Metstak-Prii (solist), Kadri Nellis (solist), Kadri Sinijärv (solist), Greta-Liisa Aro, Merili Aus, Katri Elias, Katariina Inno, Maris Kuum, Liisa Linnaks, Rita Jürmann, Jane Idavain, Marika von Kühn, Jaana Mäll, Amelia Carmelle Neame, Kadri Põlendik, Katryna Pükkänen, Triin Tuisk, Katri Urke, Kristel Urke

Tenorid: Karl Hõbessalu, Marek Jürgenson, Sascha Knorr,
Elvis Kõll, Joonas Männik, Vincenzo Rinella, Mart Soo

Baritonid ja bassid: Peep Jürmann, Rasmus Kallas,
Joosep Ots, Roomet Ots, Sven-Erik Petermann, Koit-
Romet Rahupõld, Marko Uibu, Seth Wyngowski

TÖÖRÜHM

LAVASTUSJUHT **Mart Saar**

ETENDUSTEENISTUSE JUHT **Marti Tärn**

TEHNIKAJUHT **Villu Jõgi**

DEKORATSIOONID **Pärtel Tall, Helen Elbrecht, Madis Karbe, Roman Kuznetsov, Eva-Leena Mikson, Joosep Miikael Niitvägi, Grete Saluste, Rene Vernik**

KOSTÜÜMID **Moonika Lausvee, Jaana Leib, Evi Lidenburg, Airiin Saar, Tiina Uibo, Sirje Kiil, Deevy Pukk**

HELI **Karl Erik Laas, Aleksandra Koel-Tsupsman, Tom Tristan Kidron, Rudolf Paul Korp, Arbo Maran, Indrek Tiisel**

VALGUS **Emil Kallas, Fredi Karu, Chris Kirsimäe, Kris-Kervin Mölder, Margus Sepman, Elerin Tõnne**

VIDEO **Tom Tristan Kidron**

REKVISIIT **Terje Kessel-Otsa, Margus Mänd, Liisa Tetsmann, Johanna-Elisabeth Tärno**

GRIMM **Anu Konze, Heldi Aun-Trepp, Enda Karimõisa, Annifrid Muda, Marika Paesalu**

RIIETAJAD JA KOSTÜÜMIDE HOOLDAJAD
Anneli Kõrvel, Önne Meronen, Maris Mihašova, Külli Pavelson, Eha Vetevoog

LAVA **Jasper Roost, Ilmar Aru, Taavet Borovkov, Marek Ivanov, Rein Jurna, Jaak Kaljurand, Jaan Kaljurand, Janek Koldekivi, Jarko Rahnel, Ando Tammsaar, Joosep Elias Tani, Ingvar Uski**

TEATRI PEANÄITEJUHT **Uku Uusberg**
TEATRI DIREKTOR **Mihkel Kübar**

TALLINNA LINNATEATRI TOETAJAD JA KOOSTÖÖPARTNERID

Tallinna Kultuuri- ja Spordiamet
Kultuuriministeerium
Eesti Kultuurkapital

HOOAJA PEATOETAJA **Utilitas**

SUURTOETAJAD **Espak, Nordecon,**
Premia Tallinna Külkhoone, Synlab

TOETAJAD **ABC Motors, Advokaadibüroo COBALT,**
BABÉ, Dr. Hauschka, Euronics, Fazer Eesti, Igepa,
Marmiton, Medicum, MyFitness, Pariisi Vesi, Paulig,
OÜ Pro Beauté, Reval Kondiiter, Ühisteenused

TALLINNA LINNATEATER TÄNAB
Jane Solman, Väino Rast, Avolux OÜ

LEIDA RAMMO LINNATEATRI FOND

**Eesti Rahvuskultuuri Fondi juures tegutseva
Leida Rammo Linnateatri fondi eesmärgiks on
toetada Tallinna Linnateatrit ning tunnustada
teatri loomingulist kollektiivi.**

ANNETUSI SAAB TEHA:

Saaja: Sihtasutus Eesti Rahvuskultuuri Fond

Pank: EE672200221001101347 SWEDBANK

Selgitus: Annetus Leida Rammo Linnateatri fondi

Tallinna Linnateater

Lai 23, Tallinn 10133

linnateater.ee

facebook.com/linnateater

instagram.com/linnateater